

mig til, hvad den ærede Ordfører ytrede, at der er mange uberettigede Klager i den Henseende. Jeg er temmelig overbevist om, at saaledes som Eksamenkommissionen har stillet sig i de senere Aar, er der mere Sandsynlighed for, at der er adskillige, som have været vel stiftede til at komme ind i denne Gerning og Virksomhed, men som ere blevne ubelukkede, end at der skulde være andre, som være komne ind, men som ikke burde være der; saa streng har denne Behandlingsmaade været. Med Hensyn til de Forordringer, som stilles til Lærerstanden, kan man vel erkjendte sig om, at den ikke er gaaet tilbage i Aarenes Løb ved at antilte en Sammenligning mellem de Krav, som stilledes før, og de, der nu i de senere Aar stilles ved Eksamen. Men jeg vil sige med det samme, at naar man nu ønsker, at der skal stilles større Krav til den danske Lærerstand, og at dens Udvikling skal højnes, er det dog værd med det samme at huske paa, at naar man stiller saadanne Krav, vil det vistnok ogsaa blive nødvendigt, at man i andre Henseender foretager nogle Forordringer. Det vilde saa ogsaa være rimeligt, om Lærerstanden stillede Forordringer om, at dens Aar bleve bedre, end de hidtil have været, og det vilde rimeligvis ogsaa synes det mig, ligge nær, at der med Hensyn til det meget komplicerede Tilsyn, vi have med vort Almuestolevæsen, blev foretaget nogle Forordringer. Man skulde synes, at efterhaanden som der stilles større og større Krav til Lærerne, var det ogsaa naturligt, at man stillede større Krav til Tilsynsmændene, og da Præstestanden baade er i de højere og lavere Lag af Tilsynet, have det hele i deres Haand, er det naturligt, at der ogsaa maa stilles Krav til dem. Jeg skønner ikke, at de sidde inde med særlige Kvalifikationer i den Henseende, og det bliver derfor ogsaa nødvendigt, at der med Hensyn dertil maa foretages nogle Forordringer.

Et af de Punkter i Lovforslaget, som jeg sætter særlig Pris paa, og som ogsaa blev omtalt af den ærede Ordfører, er dette, at Aldersgrænsen forandres. Som bekendt kan man nu afslutte sin Uddannelse som Lærer ved 18 Aars-Alderen, medens Lovforslaget kræver, at den kun kan afsluttes ved det 21de Aar. Enhver af os, for hvem det er naturligt at lægge Mærke til unge Menneskers Udvikling, vil nok erkende, at en Afslutning i 18 Aars-Alderen er faare uheldig, og at det derfor er nødvendigt, at der i saa Henseende foretages en Forandring. Jeg tror ogsaa, at det vil være et af de betydningsfulde Punkter i dette Lovforslag,

at Tiden for Afslutningen bliver forandret saaledes, at de først kunne tage Eksamen, naar de ere 21 Aar. Der er en anden Bestemmelse, som just ikke er forandret i dette Lovforslag, men som det dog fremgaar, at der vil blive lagt særlig Vægt paa, og det er den, at vedkommende, som skal optages paa et Seminarium, skal have et Aars Ovelse i Skolegerning, inden han kan blive optaget. Det er jo en Bestemmelse, der er gældende nu; men, som der blev sagt om den og vel ikke uden Grund, den overholdes ikke. Der kan staves Attester til Beje i saa Henseende, uden at den vedkommende i Virkeligheden har fyldstgjort den Forpligtelse, som Bestemmelsen i saa Henseende kræver. Jeg tror, det har meget alvorlig Betydning, at denne Bestemmelse bliver overholdt. Som De se, er der her stillet Forslag om at saa Ovelsesskole ved Seminarierne. Der er allerede Ovelsesskoler nu, og det er naturligvis nødvendigt at have dem. Men man maa ikke tro, at disse Ovelsesskoler i den Grad ville kunne fyldstgjøre de Krav, som man stiller og gerne vil stille til praktisk Duelighed saa godt, som man maaste ønske. Naar der et ved Seminarium er 72 Elever, vil der, efter hvad Eksamenkommissionens Formand har udregnet, kun blive 10 Dages Ovelse til hver Elev i 3 Aar, og man vil let kunne skønne, at 10 Dages Ovelse til at uddanne sig i praktisk Færdighed er kun en meget lille Tid. Der kan vel paa anden Maade, f. Eks. ved, at Eleverne saa Vejledning til at overvære Undervisningen af Lærere ved Skolen, udrettes noget; men jeg tror dog ikke, at man skal lægge alt for overordentlig stor Vægt paa den praktiske Uddannelse, der kan tilvejebringes ved disse Skoler, ihvorvel det naturligvis er nødvendigt, at de ere der. Derimod tror jeg, at det Aar, som Eleven, Aspiranten, skal tilbringe paa en Skole, vil have stor Betydning, og at der derfor bør lægges særlig Vægt derpaa. Selvfølgelig har det ogsaa Betydning, at den Skolelærer, som Eleven kommer til, er en dygtig Lærer, som kan være en Vejleder for den vedkommende. Hvad er det, der kan opnaas ved dette Aars Ovelse? Der opnaas dette, at der erhverves i den Tid en Kundskab om Eleven, som ikke senere kan faas ved Seminarier. Det, det først og fremmest gælder om, er, om Eleven har Lyst til Skolegerning, om han er i Besiddelse af en uopslidelig Taalmodighed og Udholdenhed i sin Gerning. Jeg tror nu, at det Aars Ovelse, som den vedkommende vil saa Lov til at begynde med, vil kunne konstatere, om han i